

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Henry Christensen): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme og lov om afgift for ekspedition af udstykningsager.*

Forslaget er overvejende af teknisk karakter, idet det indeholder en ajourføring af udstykningsloven som følge af, at hartkornet den 1. juli 1970 er bortfaldet over alt i landet.

Ud over tekniske og redaktionelle ændringer er dog samtidig som følge af den almindelige prisudvikling på jord foreslået forhøjelse af værdigrænsen for overførsel af arealer ved skelforandring og af værdigrænsen for arealer, hvorom landinspektøren kan afgive en såkaldt uskadelighedsattest i forbindelse med jordafståelse til offentlig vej. Skelforandring er en forenklet procedure for udstykning og overdragelse af et areal, der fraskilles en ejendom for at forenes med en naboejendom. Når flere sager kan ekspederes som skelforandringer, opnås der derfor en arbejdsmæssig besparelse for matrikel- og tinglysningsmyndighederne og en forenkling for de implicerede parter. Forhøjelsen af skelforandringsgrænsen nødvendiggør en samtidig forhøjelse af værdigrænsen for afgiftsfritagelse i loven om afgift for ekspedition af udstykningsager.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Ove Guldberg): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udforskning og udnyttelse af sømaterialer inden for søterritoriet.*

Således som den nuværende lovgivning er, betragtes sten, ler, sand og grus på havbunden som noget, enhver kan tilegne sig, og bortset fra bestemmelserne i kystfredningsloven fra 1906 er der ikke fra samfundets side fastsat regler for optagning af disse

materialer. Dette hænger sammen med, at der aldrig har været knaphed på materialerne, som tidligere kun blev optaget i begrænsede mængder.

Denne situation har imidlertid nu ændret sig, idet den stadig stigende aktivitet inden for bygge- og anlægsvirksomheden har skabt et øget forbrug af grus og sten, og der er i de seneste år fra forskellig side givet udtryk for bekymring for, at landets ressourcer vil slippe op inden for en ikke alt for fjern fremtid.

Der er flere forhold, der har betydning i denne sammenhæng: Ved fredning af naturskønne områder og ved disponering af arealer til bebyggelse, industri, rekreative områder og lignende bliver mange af landjordens grusforekomster utilgængelige for udnyttelse. Samtidig finder der en betydelig stigning sted i eksporten til Tyskland både af materialer, der er indvundet i grusgrave eller på strandbredder, og materialer, der er pumpet op fra havbunden.

Det bør også nævnes, at det stigende omfang af ralbjærgningen på Jyllands vestkyst har skabt frygt for tilbagerkning af kysten. Dette forhold er imidlertid omfattet af kystfredningsloven, og det undersøges i øjeblikket, om forholdene kræver indgreb i form af en skærpelse af kystfredningslovens regler.

Det nu foreliggende lovforslag vedrører alene de materialer, som ligger uden for kystlinjen, og som oppumpes eller opfiskes fra skibe. På dette område har regeringen både fra producenter og forbrugere modtaget henvendelser om gennemførelse af reguleringsforanstaltninger, og jeg ved, at flere af tingets medlemmer har fået tilsvarende henvendelser ude i deres valgkredse. Fra producenterne side er der navnlig fremsat ønsker om at forbeholde optagning af sømaterialer i alle danske farvande for danske virksomheder, medens forbrugernes organisationer har ønsket gennemført et eksportforbud for grus og sten, således at de danske ressourcer kan forbeholdes for bygge- og anlægsvirksomheden her i landet, og det har i den forbindelse været gjort gældende, at